

свършено, друго-то може да има недостатцы. Оттука излизать изводи *правилни по формѣ, а лъжеви по веществѣ*, и отъ другѣ странѣ истинны по *веществу, а неправилни по формѣ*.

Така слѣдующе-то умозаключеніе: „все что живѣе, има разумъ;“ „хора-та живѣють; слѣд. имѣть разумъ,“ — по формѣ е правилно, нѣ прѣво-то му положеніе (пратка) не е истина. А пакъ напротивъ на това слѣдующе-то умозаключеніе: „вси духове сѣ сщщества разумны; всичкы хора живѣють на земѣ-тѣ“: слѣд. всичкы хора сѣ сщщества разумны“, — вѣрно, а не е свързано добрѣ.

§. 79.

По вещество-то изводи-ти бывать *истинни или лъжеви*; по формѣ — *послѣдователни или неопослѣдователни*.

Изясненіе: Сжженія-та, кои-то сѣставляють вещество за изводы-ты, сѣстоять отъ прѣдставленія, кои-то могатъ да бждѣтъ съгласны или несъгласны, както сами съ себе, така и съ прѣдмѣты-ты, а това тѣхно съгласіе е *истина*, сжщо така, както несъгласіе-то на прѣдставленіе съ прѣдставленіе или съ прѣдмѣтъ нарича ся *лъжа*. Форма-та на изводи-ты става, кога сжженія-та сѣ съединены така, что-то едно-то отъ тѣхъ неминуемо и очевидно да истича изъ друго-то, а такъво теченіе на сжженія-та прави тѣхнѣ-тѣ *послѣдователность*, а кога нѣма неж, то сѣставляеми-ти отъ тѣхъ изводи ставать *непослѣдователни*.

§. 80.

Истинность-та на изводи-ты, както и лъжность-та, може да бжде логическа или *субективна* и *прѣдмѣтна* или *обективна*. Послѣдователность-та